

APROVACIÓ DE LA DECLARACIÓ DE SOSTENIBILITAT DE LA UPC.

Acord núm. 194/2007 del Consell de Govern pel qual s'aprova la Declaració de Sostenibilitat de la UPC, perquè sigui elevat a definitiu pel Claustre Universitari.

DOCUMENT CG 4/12 2007

Comissionat per al Desenvolupament Sostenible
Barcelona, 17 de desembre de 2007

“El desenvolupament sostenible és el desenvolupament que satisfà les necessitats de la generació present sense comprometre la capacitat de les generacions futures per satisfer les seves pròpies necessitats ”
El nostre futur comú (1987). Organització de Nacions Unides

“La Universitat Politècnica de Catalunya, com a entitat generadora i transmissora de coneixements, ha de promoure la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible, tant pel que fa a les activitats de formació i recerca com a les institucionals.”
Estatuts de la UPC (2003). Article 4 (Principis informadors)

Declaració de Sostenibilitat de la UPC

EL PAPER DE LA UNIVERSITAT

1. La satisfacció de les necessitats humanes requereix, entre d'altres qüestions, l'ús de processos tècnics. Mitjançant l'obtenció i transformació de recursos del medi, aquests processos permeten obtenir productes amb la utilitat adequada per satisfer les necessitats.
2. Tant el disseny com la posada en marxa i el manteniment i evolució d'aquests processos tècnics és una activitat desenvolupada per enginyers/es, arquitectes i altres professionals amb les capacitats i el reconeixement social per fer-ho.
3. La Universitat Politècnica de Catalunya té com a objectiu la formació d'aquests/es professionals, així com el desenvolupament del coneixement tecnocientífic precís per a l'exercici de la seva activitat. Com a Universitat pública, té també la missió de participar activament en la resolució dels reptes que la nostra societat té plantejats. Un dels més importants en aquests moments és el repte de la sostenibilitat.

EL REPTE DE LA SOSTENIBILITAT

4. La sostenibilitat implica l'establiment de condicions restrictives en la forma de satisfer les necessitats humanes. Restriccions justificades pel compromís ètic amb les generacions futures per poder deixar-les-hi un món –del que ara som conscients dels seus límits- amb potencialitats de desenvolupament humà semblants a les que hem rebut nosaltres.
5. Les restriccions que la sostenibilitat estableix tenen a veure amb el manteniment del potencial dels recursos i de la qualitat del medi ambient, i afecten els processos tècnics en tant que aquests usen recursos del medi i generen residus que s'hi aboquen.
6. Aquestes restriccions neixen de la consciència sobre les conseqüències no desitjades que el nostre model de desenvolupament genera. Problemes que, com el canvi climàtic, estan lligats a l'emissió de residus, i també a la degradació del medi per a l'obtenció de recursos.

LA TÈCNICA I EL NOU REPTE

7. Els processos tècnics han de procurar reduir l'extracció creixent de materials no renovables, així com l'abocament sistemàtic dels residus de producció i de consum al medi. Això demana dissenyar, posar en marxa i fer evolucionar processos tècnics diferents als actuals, que tinguin com a condició prioritària el tancament dels cicles materials.

8. Els processos productius tenen també un lligam ineludible amb l'organització social. L'accés als recursos i la distribució de la producció poden generar desigualtats en un grau èticament incompatible amb la necessària justícia social que deriva (com a corol·lari intrageneracional) de la solidaritat entre generacions que implica la sostenibilitat.

9. Un procés tècnic sostenible ha d'estar organitzat d'una manera conscient i responsable de la seva incidència social. Les prioritats productives, els tipus de recursos emprats, l'organització de la producció, les tecnologies usades, el coneixement i la informació sobre els seus efectes, fins i tot les prioritats de la recerca, han d'estar determinats de manera que no siguin generadors de desigualtat.

LES NOVES COMPETÈNCIES

10. El repte de la sostenibilitat requereix professionals convenientment preparats, capaços d'avaluar críticament els processos tècnics (actuals i futurs) des de la seva vessant ambiental i social, i amb un coneixement tècnic i unes capacitats adequades no tan sols per a operar en un futur sostenible, sinó per definir-lo i actuar-hi com a agents actius de canvi.

11. Calen professionals que tinguin com a guies d'actuació una major eficiència en l'ús dels recursos no renovables, la constant reducció dels seus residus i el foment de l'ús adequat dels recursos renovables. La consciència dels problemes ambientals, del seu lligam amb els processos productius i el seu reconeixement com a nou marc de referència per a la seva actuació professional, han de formar part del nucli central de la formació del tècnic/a sostenibilista.

12. Calen professionals conscients dels impactes socials dels processos tècnics, capaços de considerar adequadament les condicions socials en la seva aplicació, d'analitzar i proposar alternatives quan aquelles fomentin la desigualtat, i decididament compromesos/es amb l'assoliment d'unes condicions de vida dignes per a tothom.

EL COMPROMÍS DE LA UPC

13. La Universitat Politècnica de Catalunya es compromet a formar professionals conscients de la responsabilitat social i ambiental de la seva activitat, i capaços de d'exercir les noves competències necessàries per assolir-la.

14. La UPC es compromet a promoure línies de recerca dedicades a generar les eines tècniques i conceptuals precises per transformar el nostre model productiu cap a la sostenibilitat. Això inclou la cooperació pel desenvolupament i la col·laboració amb la societat civil.

15. La UPC es compromet a aplicar criteris de sostenibilitat en la seva activitat institucional i de gestió, fer-ne el seguiment regular i retre comptes, per fer palès el compromís amb una acció coherent i visible que reforci i practiqui una nova cultura de la sostenibilitat.

En definitiva, i com a Universitat pública i en els seus àmbits d'actuació, la UPC assumeix el liderat que li correspon per aconseguir una societat sostenible.